

Matematika IV – 1. přednáška

Základy teorie grup

Michal Bulant

Masarykova univerzita
Fakulta informatiky

23. 2. 2011

Obsah přednášky

- 1 Motivační úvod
- 2 Grupy – homomorfismy a součiny
- 3 Grupy permutací
- 4 Grupy symetrií
- 5 Podgrupy a homomorfismy

Doporučené zdroje

- Martin Panák, Jan Slovák, **Drsná matematika**, e-text.
- *Předmětové záložky v IS MU*

Doporučené zdroje

- Martin Panák, Jan Slovák, **Drsná matematika**, e-text.
- *Předmětové záložky v IS MU*
- Jiří Rosický, *Algebra*, PŘF MU, 2002.
- Peter J. Cameron. *Introduction to algebra*, Oxford University Press, 2001, 295 s. (Dostupné v knihovně PŘF).
- P. Horák, *Základy matematiky*,
http://www.math.muni.cz/~horak/09p_zm_skripta.pdf

Plán přednášky

- 1 Motivační úvod
- 2 Grupy – homomorfismy a součiny
- 3 Grupy permutací
- 4 Grupy symetrií
- 5 Podgrupy a homomorfismy

Chceme abstraktně pracovat s objekty a se situacemi, ve kterých je možné rovnice

$$a \cdot x = b$$

vždy jednoznačně řešit (tak jako u lineárních rovnic jsou objekty a a b jsou dány, zatímco x hledáme).

Jde o tzv. **teorii grup**. Všimněme si, že zatím nic nevíme o povaze objektů, ani co znamená ta “tečka” v rovnici.

Plán přednášky

- 1 Motivační úvod
- 2 Grupy – homomorfismy a součiny
- 3 Grupy permutací
- 4 Grupy symetrií
- 5 Podgrupy a homomorfismy

- **grupoid** $(G, \cdot)$ je množina G s binární operací $\cdot$

- **grupoid** $(G, \cdot)$ je množina G s binární operací $\cdot$
- **pologrupa** $(G, \cdot)$ je množina G s asociativní binární operací $\cdot$

- **grupoid** $(G, \cdot)$ je množina G s binární operací $\cdot$.
- **pologrupa** $(G, \cdot)$ je množina G s asociativní binární operací $\cdot$.
- **monoid** $(G, \cdot)$ je pologrupa $(G, \cdot)$ s jednotkovým (neutrálním) prvkem¹

---

¹Raději než jednotka použijeme **jednotkový prvek** – důvod uvidíme později. Někdy se tomuto prvku rovněž říká jednička.

- **grupoid** $(G, \cdot)$ je množina G s binární operací $\cdot$
- **pologrupa** $(G, \cdot)$ je množina G s asociativní binární operací $\cdot$
- **monoid** $(G, \cdot)$ je pologrupa $(G, \cdot)$ s jednotkovým (neutrálním) prvkem¹
- **grupa** $(G, \cdot)$ je monoid, ve kterém má každý prvek inverzi

---

¹Raději než jednotka použijeme **jednotkový prvek** – důvod uvidíme později. Někdy se tomuto prvku rovněž říká jednička.

- **grupoid** $(G, \cdot)$ je množina G s binární operací $\cdot$.
- **pologrupa** $(G, \cdot)$ je množina G s asociativní binární operací $\cdot$.
- **monoid** $(G, \cdot)$ je pologrupa $(G, \cdot)$ s jednotkovým (neutrálním) prvkem¹
- **grupa** $(G, \cdot)$ je monoid, ve kterém má každý prvek inverzi
- **komutativní grupa** (grupoid, pologrupa, monoid apod.), je taková grupa (grupoid, ...), že operace $\cdot$ je komutativní. Často se v případě komutativních grup setkáte rovněž s pojmem **abelovská grupa**.

---

¹Raději než jednotka použijeme **jednotkový prvek** – důvod uvidíme později. Někdy se tomuto prvku rovněž říká jednička. ◀ ◻ ▶ ◀ ◻ ▶ ◀ ≡ ▶ ◀ ≡ ▶ ≡ ↺ 🔍 ↻

- **grupoid** $(G, \cdot)$ je množina G s binární operací $\cdot$.
- **pologrupa** $(G, \cdot)$ je množina G s asociativní binární operací $\cdot$.
- **monoid** $(G, \cdot)$ je pologrupa $(G, \cdot)$ s jednotkovým (neutrálním) prvkem¹
- **grupa** $(G, \cdot)$ je monoid, ve kterém má každý prvek inverzi
- **komutativní grupa** (grupoid, pologrupa, monoid apod.), je taková grupa (grupoid, ...), že operace $\cdot$ je komutativní. Často se v případě komutativních grup setkáte rovněž s pojmem **abelovská grupa**.

---

¹Raději než jednotka použijeme **jednotkový prvek** – důvod uvidíme později. Někdy se tomuto prvku rovněž říká jednička. ◀ ◻ ▶ ◀ ◻ ▶ ◀ ≡ ▶ ◀ ≡ ▶ ≡ ↺ 🔍 ↻

- **grupoid** $(G, \cdot)$ je množina G s binární operací $\cdot$.
- **pologrupa** $(G, \cdot)$ je množina G s asociativní binární operací $\cdot$.
- **monoid** $(G, \cdot)$ je pologrupa $(G, \cdot)$ s jednotkovým (neutrálním) prvkem¹
- **grupa** $(G, \cdot)$ je monoid, ve kterém má každý prvek inverzi
- **komutativní grupa** (grupoid, pologrupa, monoid apod.), je taková grupa (grupoid, ...), že operace $\cdot$ je komutativní. Často se v případě komutativních grup setkáte rovněž s pojmem **abelovská grupa**.

Poznámka k nejednoznačnosti terminologie (multiplikativní vs. aditivní)

---

¹Raději než jednotka použijeme **jednotkový prvek** – důvod uvidíme později. Někdy se tomuto prvku rovněž říká jednička.

Příliš stručná exkurze do univerzální algebry

Bystří studenti algebry si brzy povšimnou, že se mnohé pojmy a důkazy opakují pro různé situace. Skutečně se ukazuje, že základní pojmy a tvrzení je možné zavést a dokázat obecně pomocí univerzální algebry (příp. ještě obecněji v tzv. teorii kategorií).

Příliš stručná exkurze do univerzální algebry

Bystří studenti algebry si brzy povšimnou, že se mnohé pojmy a důkazy opakují pro různé situace. Skutečně se ukazuje, že základní pojmy a tvrzení je možné zavést a dokázat obecně pomocí univerzální algebry (příp. ještě obecněji v tzv. teorii kategorií). Pro informatiky, kteří mají za sebou funkcionální programování (příp. práci s objekty, metodami, šablonami apod.), by to možná mohl být přirozený postup, my však na to bohužel nemáme dostatek času.

Příliš stručná exkurze do univerzální algebry

Bystří studenti algebry si brzy povšimnou, že se mnohé pojmy a důkazy opakují pro různé situace. Skutečně se ukazuje, že základní pojmy a tvrzení je možné zavést a dokázat obecně pomocí univerzální algebry (příp. ještě obecněji v tzv. teorii kategorií).

Pro informatiky, kteří mají za sebou funkcionální programování (příp. práci s objekty, metodami, šablonami apod.), by to možná mohl být přirozený postup, my však na to bohužel nemáme dostatek času.

Pro všechny *struktury* (pologrupy, grupy, okruhy, tělesa, svazy, atd.) lze definovat několik základních pojmů analogickým způsobem:

- **podstruktury**

Příliš stručná exkurze do univerzální algebry

Bystří studenti algebry si brzy povšimnou, že se mnohé pojmy a důkazy opakují pro různé situace. Skutečně se ukazuje, že základní pojmy a tvrzení je možné zavést a dokázat obecně pomocí univerzální algebry (příp. ještě obecněji v tzv. teorii kategorií).

Pro informatiky, kteří mají za sebou funkcionální programování (příp. práci s objekty, metodami, šablonami apod.), by to možná mohl být přirozený postup, my však na to bohužel nemáme dostatek času.

Pro všechny *struktury* (pologrupy, grupy, okruhy, tělesa, svazy, atd.) lze definovat několik základních pojmů analogickým způsobem:

- **podstruktury**
- **homomorfismy** mezi strukturami stejného typu

Příliš stručná exkurze do univerzální algebry

Bystří studenti algebry si brzy povšimnou, že se mnohé pojmy a důkazy opakují pro různé situace. Skutečně se ukazuje, že základní pojmy a tvrzení je možné zavést a dokázat obecně pomocí univerzální algebry (příp. ještě obecněji v tzv. teorii kategorií).

Pro informatiky, kteří mají za sebou funkcionální programování (příp. práci s objekty, metodami, šablonami apod.), by to možná mohl být přirozený postup, my však na to bohužel nemáme dostatek času.

Pro všechny *struktury* (pologrupy, grupy, okruhy, tělesa, svazy, atd.) lze definovat několik základních pojmů analogickým způsobem:

- **podstruktury**
- **homomorfismy** mezi strukturami stejného typu
- **součiny** struktur téhož typu

Příklad

- 1 Přirozená čísla (s nulou) $\mathbb{N}_0 = \{0, 1, 2, \dots\}$, spolu s kteroukoliv z operací sčítání a násobení jsou asociativní a komutativní pologrupa s jednotkovým prvkem, neexistují v ní ale inverzní prvky.

Příklad

- 1 Přirozená čísla (s nulou) $\mathbb{N}_0 = \{0, 1, 2, \dots\}$, spolu s kteroukoliv z operací sčítání a násobení jsou asociativní a komutativní pologrupa s jednotkovým prvkem, neexistují v ní ale inverzní prvky.
- 2 Celá čísla $\mathbb{Z} = \{\dots, -2, -1, 0, 1, 2, \dots\}$ tvoří grupoid vůči kterékoliv z operací sčítání, odčítání, násobení. Jsou dokonce komutativní grupou vzhledem ke sčítání, jsou však jen komutativní pologrupou vůči násobení (neexistují inverze k prvkům $a \neq \pm 1$). Operace odčítání není ani asociativní (např. $(5 - 3) - 2 = 0 \neq 5 - (3 - 2) = 4$). Všimněte si také, že pro odečítání je nula pravý neutrální prvek, ne však levý. Dokonce v tomto případě levý neutrální prvek neexistuje.

Příklad

- 1 Přirozená čísla (s nulou) $\mathbb{N}_0 = \{0, 1, 2, \dots\}$, spolu s kteroukoliv z operací sčítání a násobení jsou asociativní a komutativní pologrupa s jednotkovým prvkem, neexistují v ní ale inverzní prvky.
- 2 Celá čísla $\mathbb{Z} = \{\dots, -2, -1, 0, 1, 2, \dots\}$ tvoří grupoid vůči kterékoliv z operací sčítání, odčítání, násobení. Jsou dokonce komutativní grupou vzhledem ke sčítání, jsou však jen komutativní pologrupou vůči násobení (neexistují inverze k prvkům $a \neq \pm 1$). Operace odčítání není ani asociativní (např. $(5 - 3) - 2 = 0 \neq 5 - (3 - 2) = 4$). Všimněte si také, že pro odečítání je nula pravý neutrální prvek, ne však levý. Dokonce v tomto případě levý neutrální prvek neexistuje.
- 3 Racionální čísla $\mathbb{Q}$ jsou komutativní grupou vzhledem ke sčítání (celá čísla spolu se sčítáním jsou jejich podgrupou) a nenulová racionální čísla jsou grupou vůči násobení.

Příklad (pokračování)

- 1 Pro $k \in \mathbb{N}$, množina všech k -tých odmocnin z jedničky, tj. množina $\{z \in \mathbb{C}; z^k = 1\}$ je konečná grupa vůči násobení komplexních čísel. Např. pro $k = 2$ dostaneme grupu $\{-1, 1\}$ se dvěma prvky, které jsou oba samy sobě inverzí, zatímco pro $k = 4$ dostáváme grupu $G = \{1, i, -1, -i\}$.

Příklad (pokračování)

- 1 Pro $k \in \mathbb{N}$, množina všech k -tých odmocnin z jedničky, tj. množina $\{z \in \mathbb{C}; z^k = 1\}$ je konečná grupa vůči násobení komplexních čísel. Např. pro $k = 2$ dostaneme grupu $\{-1, 1\}$ se dvěma prvky, které jsou oba samy sobě inverzí, zatímco pro $k = 4$ dostáváme grupu $G = \{1, i, -1, -i\}$.
- 2 Množina Mat_n všech čtvercových matic je (nekomutativní) pologrupa vzhledem k násobení matic a komutativní grupa vzhledem ke sčítání matic.

Příklad (pokračování)

- 1 Pro $k \in \mathbb{N}$, množina všech k -tých odmocnin z jedničky, tj. množina $\{z \in \mathbb{C}; z^k = 1\}$ je konečná grupa vůči násobení komplexních čísel. Např. pro $k = 2$ dostaneme grupu $\{-1, 1\}$ se dvěma prvky, které jsou oba samy sobě inverzí, zatímco pro $k = 4$ dostáváme grupu $G = \{1, i, -1, -i\}$.
- 2 Množina Mat_n všech čtvercových matic je (nekomutativní) pologrupa vzhledem k násobení matic a komutativní grupa vzhledem ke sčítání matic.
- 3 Množina všech lineárních zobrazení $\text{Hom}(V, V)$ na vektorovém prostoru je pologrupa vzhledem ke skládání zobrazení a komutativní grupa vzhledem ke sčítání zobrazení.

Příklad (pokračování)

- 1 Pro $k \in \mathbb{N}$, množina všech k -tých odmocnin z jedničky, tj. množina $\{z \in \mathbb{C}; z^k = 1\}$ je konečná grupa vůči násobení komplexních čísel. Např. pro $k = 2$ dostaneme grupu $\{-1, 1\}$ se dvěma prvky, které jsou oba samy sobě inverzí, zatímco pro $k = 4$ dostáváme grupu $G = \{1, i, -1, -i\}$.
- 2 Množina Mat_n všech čtvercových matic je (nekomutativní) pologrupa vzhledem k násobení matic a komutativní grupa vzhledem ke sčítání matic.
- 3 Množina všech lineárních zobrazení $\text{Hom}(V, V)$ na vektorovém prostoru je pologrupa vzhledem ke skládání zobrazení a komutativní grupa vzhledem ke sčítání zobrazení.
- 4 V obou předchozích příkladech, podmnožina invertibilních objektů uvažované (multiplikativní) pologrupy tvoří grupu. V případě matic jde o tzv. grupu invertibilních (tj. regulárních) matic, ve druhém o grupu lineárních transformací vektorového prostoru (tj. invertibilních lineárních zobrazení).

Plán přednášky

- 1 Motivační úvod
- 2 Grupy – homomorfismy a součiny
- 3 Grupy permutací**
- 4 Grupy symetrií
- 5 Podgrupy a homomorfismy

Grupy permutací

Zpravidla grupy a pologrupy potkáváme jako množiny zobrazení na pevně dané množině M , které jsou uzavřeny vůči skládání zobrazení. Často si ale tuto skutečnost přímo neuvědomujeme. Na každé konečné množině M , s $m = |M| \in \mathbb{N}$ prvky máme k dispozici m^m možných definic zobrazení (každý z m prvků můžeme zobrazit na kterýkoliv v M) a všechna taková zobrazení umíme skládat.

Grupy permutací

Zpravidla grupy a pologrupy potkáváme jako množiny zobrazení na pevně dané množině M , které jsou uzavřeny vůči skládání zobrazení. Často si ale tuto skutečnost přímo neuvědomujeme. Na každé konečné množině M , s $m = |M| \in \mathbb{N}$ prvky máme k dispozici m^m možných definic zobrazení (každý z m prvků můžeme zobrazit na kterýkoliv v M) a všechna taková zobrazení umíme skládat.

Pokud chceme, aby existovala k zobrazení $\alpha : M \rightarrow M$ jeho inverze α^{-1} , musí být α bijekcí. Složením dvou bijekcí vznikne opět bijekce a proto podmnožina Σ_m všech bijekcí na množině M o m prvcích je grupa. Říkáme jí **grupa permutací** na m prvcích.

Název **grupa permutací** přitom uvádí jinou souvislost, kdy místo bijekcí na konečné množině vnímáme permutace jako přerovnání rozlišitelných prvků. Potkávali jsme se s ní např. při studiu determinantů.

Název **grupa permutací** přitom uvádí jinou souvislost, kdy místo bijekcí na konečné množině vnímáme permutace jako přerovnání rozlišitelných prvků. Potkávali jsme se s ní např. při studiu determinantů.

V grupě permutací Σ_3 na číslech $\{1, 2, 3\}$ si třeba označíme jednotlivá pořadí

$$a = (1, 2, 3), \quad b = (2, 3, 1), \quad c = (3, 1, 2),$$

$$d = (1, 3, 2), \quad e = (3, 2, 1), \quad f = (2, 1, 3).$$

Skládání našich permutací je pak zadáno tabulkou

$\cdot$	a	b	c	d	e	f
a	a	b	c	d	e	f
b	b	c	a	f	d	e
c	c	a	b	e	f	d
d	d	e	f	a	b	c
e	e	f	d	c	a	b
f	f	d	e	b	c	a

Všimněme si podstatného rozdílu mezi permutacemi a , b a c a dalšími třemi. Ty první tři tvoří tzv. **cyklus** generovaný prvkem b nebo prvkem c :

$$b^2 = c, \quad b^3 = a, \quad c^2 = b, \quad c^3 = a$$

a samy o sobě jsou tyto tři prvky komutativní podgrupou. V ní a je jednotka, a b s c jsou vzájemně inverzní. Je tedy tato podgrupa stejná jako je grupa $\mathbb{Z}_3$ zbytkových tříd celých čísel modulo 3, resp. jako grupa třetích odmocnin z jedničky z jednoho z předchozích příkladů.

Všimněme si podstatného rozdílu mezi permutacemi a , b a c a dalšími třemi. Ty první tři tvoří tzv. **cyklus** generovaný prvkem b nebo prvkem c :

$$b^2 = c, \quad b^3 = a, \quad c^2 = b, \quad c^3 = a$$

a samy o sobě jsou tyto tři prvky komutativní podgrupou. V ní a je jednotka, a b s c jsou vzájemně inverzní. Je tedy tato podgrupa stejná jako je grupa $\mathbb{Z}_3$ zbytkových tříd celých čísel modulo 3, resp. jako grupa třetích odmocnin z jedničky z jednoho z předchozích příkladů.

Další tři prvky jsou samy sobě inverzí a každý z nich je tedy společně s jednotkou a podgrupou stejnou jako je $\mathbb{Z}_2$. Říkáme, že b a c jsou **prvky řádu 3**, zatímco prvky d , e a f jsou řádu 2.

Obdobně se chovají všechny grupy permutací Σ_m .

Každá permutace σ rozkládá množinu M na disjunktí sjednocení maximálních invariantních podmnožin M_x , které dostaneme tak, že postupně vybíráme dosud nezpracované prvky $x \in M$ a do třídy rozkladu M_x přidáváme všechny akce iterací $\sigma^k(x)$, $k = 1, 2, \dots$, dokud není $\sigma^k(x) = x$.

Obdobně se chovají všechny grupy permutací Σ_m .

Každá permutace σ rozkládá množinu M na disjunktí sjednocení maximálních invariantních podmnožin M_x , které dostaneme tak, že postupně vybíráme dosud nezpracované prvky $x \in M$ a do třídy rozkladu M_x přidáváme všechny akce iterací $\sigma^k(x)$, $k = 1, 2, \dots$, dokud není $\sigma^k(x) = x$.

Každou permutaci tak dostáváme jako složení jednodušších permutací, tzv. cyklů, které se chovají jako identická permutace vně M_x a tak jako σ na M_x .

Obdobně se chovají všechny grupy permutací Σ_m .

Každá permutace σ rozkládá množinu M na disjunktní sjednocení maximálních invariantních podmnožin M_x , které dostaneme tak, že postupně vybíráme dosud nezpracované prvky $x \in M$ a do třídy rozkladu M_x přidáváme všechny akce iterací $\sigma^k(x)$, $k = 1, 2, \dots$, dokud není $\sigma^k(x) = x$.

Každou permutaci tak dostáváme jako složení jednodušších permutací, tzv. cyklů, které se chovají jako identická permutace vně M_x a tak jako σ na M_x .

Pokud přitom očíslováme prvky v M_x jako pořadí $(1, 2, \dots, |M_x|)$ tak aby i odpovídalo $\sigma^i(x)$, pak je naše permutace prostým posunutím o jednu pozici v cyklu (tj. poslední prvek je zobrazen zpátky na první). Odtud název **cyklus**. Zjevně přitom tyto cykly komutují, takže je jedno, v jakém pořadí z nich permutaci σ složíme.

Nejjednodušší cykly jsou jednoprvkové pevné body permutace σ .
Dvoupvrkové $(x, \sigma(x))$, kde $\sigma(\sigma(x)) = x$ se nazývají **transpozice**.

Nejjednodušší cykly jsou jednoprvkové pevné body permutace σ .
Dvoupvkové $(x, \sigma(x))$, kde $\sigma(\sigma(x)) = x$ se nazývají **transpozice**.

Každý cyklus zjevně můžeme poskládat z permutací sousedních prvků (necháme *probublat* první prvek nakonec) $\Rightarrow$ každou permutaci napsat jako složení transpozic sousedních prvků.
To, jestli potřebujeme sudý nebo lichý počet permutací, je na našich volbách nezávislé.

Nejjednodušší cykly jsou jednoprvkové pevné body permutace σ .
Dvouprvkové $(x, \sigma(x))$, kde $\sigma(\sigma(x)) = x$ se nazývají **transpozice**.

Každý cyklus zjevně můžeme poskládat z permutací sousedních prvků (necháme *probublat* první prvek nakonec) $\Rightarrow$ každou permutaci napsat jako složení transpozic sousedních prvků.

To, jestli potřebujeme sudý nebo lichý počet permutací, je na našich volbách nezávislé.

Máme proto dobře definováno zobrazení $\text{sgn} : \Sigma_m \rightarrow \mathbb{Z}_2 = \{\pm 1\}$,
tzv. **paritu** permutace. Dokázali jsme si znovu tvrzení, která jsme již využívali při studiu determinantů:

Věta

Každá permutace konečné množiny je složením cyklů. Cyklus délky ℓ lze vyjádřit jako složení $\ell - 1$ transpozic. Parita cyklu délky ℓ je $(-1)^{\ell-1}$. Parita složení permutací je součinem parit jednotlivých z nich, tzn. že zobrazení sgn převádí složení permutací $\sigma \circ \tau$ na součin $\text{sgn } \sigma \cdot \text{sgn } \tau$ v komutativní grupě $\mathbb{Z}_2$.

Plán přednášky

- 1 Motivační úvod
- 2 Grupy – homomorfismy a součiny
- 3 Grupy permutací
- 4 Grupy symetrií**
- 5 Podgrupy a homomorfismy

Uvažme ohraničený rovinný obrazec, např. rovnostranný trojúhelník. Ptáme se, **jak moc jsou symetrické?**

Uvažme ohraničený rovinný obrazec, např. rovnostranný trojúhelník. Ptáme se, **jak moc jsou symetrické?**

Tzn. vůči kterým trasformacím (zachovávajícím velikost) jsou invariantní? Všechny symetrie pevně zvoleného útvaru budou vždy tvořit grupu (většinou pouze s jediným prvkem, identickým zobrazením).

symetrie rovnostranného trojúhelníku

Symetrií nacházíme několik: můžeme rotovat o $\pi/3$ nebo můžeme zrcadlit vůči osám stran.

symetrie rovnostranného trojúhelníku

Symetrií nacházíme několik: můžeme rotovat o $\pi/3$ nebo můžeme zrcadlit vůči osám stran.

Abychom dostali celou grupu, musíme přidat všechna složení takovýchto transformací.

Víme z dřívějších, že složení dvou zrcadlení je vždy otočením.

Složení takových zrcadlení v opačném pořadí dá otočení o stejný úhel, ale s opačnou orientací. V našem případě tedy zrcadlení kolem dvou různých os vygenerují postupnou opakovanou aplikací všechny symetrie, který bude dohromady šest.

Jestliže si umístíme trojúhelník v souřadnicích jako na obrázku, bude našich šest transformací zadáno maticemi

$$a = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}, \quad b = \begin{pmatrix} -\frac{1}{2} & \frac{\sqrt{3}}{2} \\ -\frac{\sqrt{3}}{2} & -\frac{1}{2} \end{pmatrix}, \quad c = \begin{pmatrix} -\frac{1}{2} & -\frac{\sqrt{3}}{2} \\ \frac{\sqrt{3}}{2} & -\frac{1}{2} \end{pmatrix}$$
$$d = \begin{pmatrix} -1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}, \quad e = \begin{pmatrix} \frac{1}{2} & -\frac{\sqrt{3}}{2} \\ -\frac{\sqrt{3}}{2} & -\frac{1}{2} \end{pmatrix}, \quad f = \begin{pmatrix} \frac{1}{2} & \frac{\sqrt{3}}{2} \\ \frac{\sqrt{3}}{2} & -\frac{1}{2} \end{pmatrix}.$$

Sestavením tabulky pro násobení, tak jak jsme ji udělali pro grupu permutací Σ_3 obdržíme právě stejný výsledek.

Dihedrální grupy

Obdobně umíme nacházet grupy symetrií s k různými rotacemi a k zrcadleními. Stačí si k tomu vzít pravidelný k -úhelník. Takové grupy symetrií se často označují jako grupy D_{2k} a říká se jim **dihedrální grupy** řádu $2k$ (někdy též např $D(k)$).

Dihedrální grupy

Obdobně umíme nacházet grupy symetrií s k různými rotacemi a k zrcadleními. Stačí si k tomu vzít pravidelný k -úhelník. Takové grupy symetrií se často označují jako grupy D_{2k} a říká se jim **dihedrální grupy** řádu $2k$ (někdy též např $D(k)$).

Tyto grupy jsou nekomutativní pro všechny $k \geq 3$.

Cyklické grupy

Stejně tak lze snadno najít obrazce, které mají pouze rotační symetrie a jde tedy o komutativní grupy, které se v chemii značí jako C_k . Říkáme jim **cyklické grupy** řádu k . K tomu postačí např. uvažovat pravidelný mnohoúhelník, u kterého nesymetricky ale pořád stejně pozměníme chování hran.

Klasifikace symetrií

Věta

Nechť je M ohraničená množina v rovině $\mathbb{R}^2$. Pak grupa jejich symetrií je buď triviální nebo jedna z grup C_k, D_{2k} , s $k \geq 1$.

Plán přednášky

- 1 Motivační úvod
- 2 Grupy – homomorfismy a součiny
- 3 Grupy permutací
- 4 Grupy symetrií
- 5 Podgrupy a homomorfismy**

Podpologrupy a podgrupy

Definice

Je-li $(A, \cdot)$ grupa (případně pologrupa), pak její podmnožinu $B \subset A$, která je uzavřená vůči zúžení operace $\cdot$ a zároveň je spolu s touto operací grupou (resp. pologrupou), nazýváme **podgrupa** (resp. podpologrupa) v $(A, \cdot)$.

Podpologrupy a podgrupy

Definice

Je-li $(A, \cdot)$ grupa (případně pologrupa), pak její podmnožinu $B \subset A$, která je uzavřená vůči zúžení operace $\cdot$ a zároveň je spolu s touto operací grupou (resp. pologrupou), nazýváme **podgrupa** (resp. podpologrupa) v $(A, \cdot)$.

Definice

Zobrazení $f : (G, \cdot) \rightarrow (H, \circ)$ mezi dvěmi grupami $(G, \cdot)$ a $(H, \circ)$ se nazývá **homomorfismus grup**, jestliže respektuje násobení, tj. pro všechny prvky $a, b \in G$ platí

$$f(a \cdot b) = f(a) \circ f(b).$$

Povšimněme si, že násobení vlevo je uvnitř grupy G předtím, než zobrazujeme, zatímco vpravo jde o násobení v H poté, co zobrazujeme.

Přímo z definice se snadno ověří následující vlastnosti homomorfismů:

Věta

Pro každý homomorfismus $f : G \rightarrow H$ grup platí

- 1 *obraz jednotky $e_G \in G$ je jednotka v H*

Přímo z definice se snadno ověří následující vlastnosti homomorfismů:

Věta

Pro každý homomorfismus $f : G \rightarrow H$ grup platí

- 1 *obraz jednotky $e_G \in G$ je jednotka v H*
- 2 *obraz inverze k prvku je inverzí obrazu, tj. $f(a^{-1}) = f(a)^{-1}$.*

Přímo z definice se snadno ověří následující vlastnosti homomorfismů:

Věta

Pro každý homomorfismus $f : G \rightarrow H$ grup platí

- 1 *obraz jednotky $e_G \in G$ je jednotka v H*
- 2 *obraz inverze k prvku je inverzí obrazu, tj. $f(a^{-1}) = f(a)^{-1}$.*
- 3 *obraz podgrupy $K \subset G$ je podgrupa $f(K) \subset H$.*

Přímo z definice se snadno ověří následující vlastnosti homomorfismů:

Věta

Pro každý homomorfismus $f : G \rightarrow H$ grup platí

- 1 *obraz jednotky $e_G \in G$ je jednotka v H*
- 2 *obraz inverze k prvku je inverzí obrazu, tj. $f(a^{-1}) = f(a)^{-1}$.*
- 3 *obraz podgrupy $K \subset G$ je podgrupa $f(K) \subset H$.*
- 4 *vzorem $f^{-1}(K) \subset G$ podgrupy $K \subset H$ je podgrupa.*

Přímo z definice se snadno ověří následující vlastnosti homomorfismů:

Věta

Pro každý homomorfismus $f : G \rightarrow H$ grup platí

- 1 *obraz jednotky $e_G \in G$ je jednotka v H*
- 2 *obraz inverze k prvku je inverzí obrazu, tj. $f(a^{-1}) = f(a)^{-1}$.*
- 3 *obraz podgrupy $K \subset G$ je podgrupa $f(K) \subset H$.*
- 4 *vzorem $f^{-1}(K) \subset G$ podgrupy $K \subset H$ je podgrupa.*

Přímo z definice se snadno ověří následující vlastnosti homomorfismů:

Věta

Pro každý homomorfismus $f : G \rightarrow H$ grup platí

- 1 *obraz jednotky $e_G \in G$ je jednotka v H*
- 2 *obraz inverze k prvku je inverzí obrazu, tj. $f(a^{-1}) = f(a)^{-1}$.*
- 3 *obraz podgrupy $K \subset G$ je podgrupa $f(K) \subset H$.*
- 4 *vzorem $f^{-1}(K) \subset G$ podgrupy $K \subset H$ je podgrupa.*
- 5 *je-li f zároveň bijekcí, pak i inverzní zobrazení f^{-1} je homomorfismus.*

Přímo z definice se snadno ověří následující vlastnosti homomorfismů:

Věta

Pro každý homomorfismus $f : G \rightarrow H$ grup platí

- 1 *obraz jednotky $e_G \in G$ je jednotka v H*
- 2 *obraz inverze k prvku je inverzí obrazu, tj. $f(a^{-1}) = f(a)^{-1}$.*
- 3 *obraz podgrupy $K \subset G$ je podgrupa $f(K) \subset H$.*
- 4 *vzorem $f^{-1}(K) \subset G$ podgrupy $K \subset H$ je podgrupa.*
- 5 *je-li f zároveň bijekcí, pak i inverzní zobrazení f^{-1} je homomorfismus.*
- 6 *f je injektivní zobrazení právě tehdy, když $f^{-1}(e_H) = \{e_G\}$.*

Definice

Podgrupa, která je vzorem jednotkového prvku $e \in H$ (tj. $f^{-1}(e)$) se nazývá **jádro** homomorfismu f a značíme ji $\ker f$. Bijektivní homomorfismus grup G a H nazýváme **izomorfismus** (a značíme $G \cong H$).

Poznámka

Podobně jako v teorii grafů jsou i v algebře izomorfní objekty nerozlišitelné.

Definice

Podgrupa, která je vzorem jednotkového prvku $e \in H$ (tj. $f^{-1}(e)$) se nazývá **jádro** homomorfismu f a značíme ji $\ker f$. Bijektivní homomorfismus grup G a H nazýváme **izomorfismus** (a značíme $G \cong H$).

Poznámka

Podobně jako v teorii grafů jsou i v algebře izomorfní objekty nerozlišitelné.

Z předchozích tvrzení okamžitě vyplývá, že homomorfismus $f : G \rightarrow H$ s triviálním jádrem je izomorfismem G na obraz $f(G)$.

Příklad

(1) Pro každou grupu permutací $G = \Sigma_n$ jsme definovali zobrazení $\text{sgn} : (\Sigma_n, \circ) \rightarrow (\mathbb{Z}_2, +)$ přiřazující permutaci její paritu (lichá=1, sudá=0). Jde o homomorfismus grup $(\Sigma_n, \circ)$ a $(\mathbb{Z}_2, +)$. Jádrem tohoto homomorfismu jsou permutace se sudou paritou.

Příklad

(1) Pro každou grupu permutací $G = \Sigma_n$ jsme definovali zobrazení $\text{sgn} : (\Sigma_n, \circ) \rightarrow (\mathbb{Z}_2, +)$ přiřazující permutaci její paritu (lichá=1, sudá=0). Jde o homomorfismus grup $(\Sigma_n, \circ)$ a $(\mathbb{Z}_2, +)$. Jádrem tohoto homomorfismu jsou permutace se sudou paritou.

(2) Grupa symetrií rovnostranného trojúhelníka D_6 je izomorfní s grupou permutací Σ_3 . Stačí zvolit realizaci Σ_3 tak, že za množinu tří prvků pro permutace vezmeme vrcholy trojúhelníka a jednotlivým symetriím přiřadíme permutace těchto vrcholů, které vyvolají.

Příklad

(1) Pro každou grupu permutací $G = \Sigma_n$ jsme definovali zobrazení $\text{sgn} : (\Sigma_n, \circ) \rightarrow (\mathbb{Z}_2, +)$ přiřazující permutaci její paritu (lichá=1, sudá=0). Jde o homomorfismus grup $(\Sigma_n, \circ)$ a $(\mathbb{Z}_2, +)$. Jádrem tohoto homomorfismu jsou permutace se sudou paritou.

(2) Grupa symetrií rovnostranného trojúhelníka D_6 je izomorfní s grupou permutací Σ_3 . Stačí zvolit realizaci Σ_3 tak, že za množinu tří prvků pro permutace vezmeme vrcholy trojúhelníka a jednotlivým symetriím přiřadíme permutace těchto vrcholů, které vyvolají.

(3) Zobrazení $\exp : \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}_+$ (nebo $\mathbb{C} \rightarrow \mathbb{C} \setminus 0$), je homomorfismus aditivní grupy reálných nebo komplexních čísel na multiplikativní grupu kladných reálných čísel, resp. na multiplikativní grupu všech nenulových komplexních čísel. V případě reálných čísel jde o izomorfismus (co je jeho inverzí?). Pro komplexní čísla dostáváme netriviální jádro $\{2k\pi i; k \in \mathbb{Z}\}$.

Příklad

(4) Determinant matice je zobrazením, které každé matici skalárů z $\mathbb{K}$ přiřazuje nějaký skalár z $\mathbb{K}$ (pracovali jsme s $\mathbb{K} = \mathbb{Z}, \mathbb{Q}, \mathbb{R}, \mathbb{C}$). Cauchyova věta o determinantu součinu čtvercových matic $\det(A \cdot B) = (\det A) \cdot (\det B)$ je tvrzením, že pro grupu $G = GL(n, \mathbb{K})$ invertibilních matic je $\det : G \rightarrow \mathbb{K} \setminus \{0\}$ multiplikativním homomorfismem grup.

Příklad

(4) Determinant matice je zobrazením, které každé matici skalárů z $\mathbb{K}$ přiřazuje nějaký skalár z $\mathbb{K}$ (pracovali jsme s $\mathbb{K} = \mathbb{Z}, \mathbb{Q}, \mathbb{R}, \mathbb{C}$).

Cauchyova věta o determinantu součinu čtvercových matic

$\det(A \cdot B) = (\det A) \cdot (\det B)$ je tvrzením, že pro grupu $G = GL(n, \mathbb{K})$ invertibilních matic je $\det : G \rightarrow \mathbb{K} \setminus \{0\}$

multiplikativním homomorfismem grup.

(5) Grupy zbytkových tříd $(\mathbb{Z}_k, +)$ jsou izomorfní grupám komplexních k -tých odmocnin z jedničky, což jsou zároveň izomorfní obrazy konečných grup otočení v rovině o celé násobky úhlu $\frac{2\pi}{k}$.

(6) Multiplikativní grupa invertibilních zbytkových tříd $(\mathbb{Z}_p^\times, \cdot)$ je izomorfní aditivní grupě $(\mathbb{Z}_{p-1}, +)$ (plyne z cykličnosti grupy – později snad dokážeme).